

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra Antonius i Paris (Danske Klassikere)

Citation: Claussen, Sophus: "Antonius i Paris", i Claussen, Sophus: *Antonius i Paris*, udg. af Jørgen Hunosøe ; Esther Kielberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, [i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab], cop. 1990, s. 30. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen01-shoot-idm140218344992608/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Antonius i Paris

»Aa, det er dér, Obeliskens staar,« udbryder jeg glad. »Kender Fruen et Digt af Théophile Gautier om Obeliskens?»

»Af Théo? om Obeliskens?»

»Det handler om, hvordan Obeliskens keder sig i Paris, mens den staar og betragter sin egen Skygge, der stadig og stadig drejer sig om dens Fod. Den drømmer om sin Søster og Elskede, den anden Obelisk, som er ladet tilbage i Ægypten . . . Men jeg taler vel helt uforstaaeligt?»

Atter det lette Smil, som et pludseligt Væld af Lys fra hendes Øjne og et let Nik:

»Aa jo vist, jeg forstaaer godt.»

Og hun tilføjer opmuntrende:

»Men De taler meget godt fransk. De taler grammatikalsk rigtigt. De har kun ikke Sprogets daglige Ord (*let mots d'usage*) paa rede Haand.»

Ak nej, jeg har ikke *let mots d'usage*, de Ord, jeg skal bruge.

For at blive ved Digterne spørger jeg siden som en Examinator:

»Kender Fruen Heinrich Heine?»

»Hvem? Henri Heine? Jeg har aldrig læst Henri Heine.»

»Han har netop et lignende Digt som det af Gautier om Obeliskens. Heine skriver om en Palme i Østerland og om et Træ i Nordens Sne – et Træ . . .»

Hvem der nu – nu! – ikke pludselig havde tabt det franske Navn paa et Fyrretræ! I Paris glemmer man alt det Fransk, man kunde. – 50 Centimer for et Fyrretræ!

Un *Fyrretræ*, vous comprenez, madame – De forstaaer, Frue – c'est un arbre – er et Træ – aux épingles – med Knappenaale . . . Men lige meget: dette Træ er skilt fra Palmen, cet arbre est éloigné du palmier. Og det gaar som med Obeliskens, der tænker paa Ægypten . . . et comme l'obelisque . . . Dette Træ, cet arbre . . .»

»Il n'est pas content,« nikkede Fruen hjælpsomt og forstaaende, med sit hastig blinkende Smil.

Han er ikke tilfreds – ja rigtig Frue, saaledes vilde vi ogsaa sige paa dansk, hvis vi kunde sige *han* om et Træ.

Il n'est pas content! Med hvilken Lethed Kvinderne finder det rette Ord – han er ikke tilfreds, dette Træ.

Og endskønt han, som sidder i Sporvognen og nu nærmer sig Louvre, ikke er af Træ, er han heller ikke tilfreds. Det er jo saa, at han